

Dankbaar gedenken wij

De Heer

Robert VANDAMME

Rustend eerste postman
Lid van de K.B.G.

Echtgenoot van Mevrouw Yvonne DESMET

Geboren te Zwevezele op 6 februari 1919
en overleden te Brugge op 20 januari 1999.
Gesterkt door het sacrament der zieken.

deren soms in pijn zag. Ook al gaat het bij kleine kinderen vlug over, hij kon er niet tegen. Is het omdat opa's weten dat pijn iets is dat je zo lang mogelijk moet opsparen voor later ?

Opa was facteur. Een goeie buurvrouw van tientallen jaren noemde vader altijd bij zijn beroepsnaam. Nooit Robert, altijd facteur. Hij deed zijn werk en zijn ronde graag. Vooral rond nieuwjaar.

In de bijbel staat "Uit stof zijt ge gemaakt en tot stof zult ge terugkeren." Voor onze vader, voor ons moeders trouwe gezelschap van 52 lange maar altijd te korte jaren, en voor de facteur, wordt het dit keer "terug naar afzender". Naar God. Naar de grote afzender.

*Yvonne Desmet,
kinderen en kleinkinderen
danken voor uw aanwezigheid,
gebed en medeleven.*

Rouwleiding en funerarium Jos Timmerman, Loppem (050) 82 40 48 - Sint-Michiels (050) 39 30 11
Druk G. Barbaux bvba, Groene-Poortdreef 27, 8200 Sint-Michiels - Brugge

Vader was een man van weinig woorden. Een man van weinig behoeften. "Niets gevraagd, veel gekregen en van alle dingen vol-daan, stilletjes ter Here gegaan" had Stijn Streuvels hem net zo goed op het lijf kunnen schrijven.

Vier kinderen alles geven opdat ze zouden staan waar ze nu staan, het was een postbode niet in zijn handen gegeven. Vader en moeder spaarden het uit eigen mond. Toen de grote welvaart arriveerde, kwam de televisie bij ons iets later, de auto nog later. Er waren andere dingen. Vader was misschien niet geleerd, maar hij kon cijferen. En hij kon vooral goed zichzelf wegcijferen. Toen naderhand de tijd kwam om ook eens aan zichzelf te denken, hoefde het niet meer zo nodig. "Met weinig tevreden" was een gewoonte geworden.

Een man van weinig woorden. Van woorden die met de jaren zachter werden. "Opa zei niet veel, maar Opa zei altijd vriendelijk goeie-endag als hij me zag" zei zijn kleinste kleinkind gisteren nog. Kleine kinderen kunnen sommige dingen toch zo eenvoudig zeggen.

Toen vader overleed zei moeder : "Ik ben dankbaar voor al die jaren die ik heb gehad, het was een goed huwelijk en het was een brave man." Moeders kunnen sommige dingen toch zo eenvoudig zeggen.

Het leven is simpel voor mensen met verstand, al doet leven soms pijn, zoals ook nu weer.

De ouderdomskwaaltjes, het langzaam maar zeker falen van het lichaam, het trager denken, vader nam het zoals het kwam. "Ha, ja..." werd de meest uitgesproken kortzin. Hij was geen vechter. Hij kwam niet in opstand. Maar zijn gemoed liep vol als hij zijn kleinkin-

